

rikanske retssystem. Man kan jo også se, at retssystemet fungerer, højesteret underkender, og McCain får lavet en lovændring. Og man havde selvfølgelig ikke lavet en lovændring, hvis ikke det var, fordi der var noget galt med det eksisterende grundlag. Jeg har jo også her i Folketingssalen støttet McCains lovændring, så det behøver vi slet ikke at være uenige om.

Og derfor siger jeg jo også – det var det, vi startede med i forbindelse med hr. Villy Søvndals spørgsmål – at det da har skuffet mig, at der er disse sager. Det er ødelæggende, at der er disse sager. Jeg sympatiserer sandelig heller ikke med Gonzales' meldinger – det er der ingen af os, der gør her. Men det, jeg har lagt vægt på, og det, det drejer sig om i forbindelse med den debat, der er i Danmark, er, hvad vi vidste i februar-marts 2002. Der er lagt vægt på, at der kommer meldinger, også Rumsfelds – som blev rettet op på side 9, kan man se, i redegørelsen den 23. januar 2002 – der bekræfter os i, at de vil respektere Genèvekonventionens principper, og at Røde Kors i øvrigt også i en offentlig erklæring meddeler, at de gør det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 58

Rune Lund (EL):

Jeg har også haft mange lejligheder til at diskutere Genèvekonventionerne, USA's og den danske regerings fortolkning af Genèvekonventionerne. Det er jo efterhånden et absurd teater, hvor vi gang på gang bliver præsteret for, at USA skam overholder alle konventionerne og USA ikke udøver tortur, selv om de har tilladt adskillige former for tortur. Det er sådan virkelighedsfor nægtelse, man ser fra regeringen gang på gang på gang.

Og det er måske også det, vi har med at gøre, når udenrigsministeren også siger, at man ikke kunne vide, at der foregik tortur i Afghanistan på det tidspunkt, hvor de 31 fanger blev udleveret af danske soldater til amerikanerne den 18. marts 2002.

Kl. 13.30

Nu havde vi jo statsministeren i Folketingssalen her i onsdags, og da fik vi at vide, at statsministeren søreme ikke vidste noget om det, for han læste hverken aviser eller menneskerettighedsrapporter eller noget som helst. Så vi kan stille udenrigsministeren det samme spørgsmål:

Læste udenrigsministeren heller ikke nogen aviser eller nogen menneskerettighedsrapporter i den periode, som viste, at der foregik tortur, og at det derfor ifølge de internationale konventioner var ulovligt at udlevere de 31 fanger den 18. marts 2002?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, selvfølgelig fulgte vi da med, men der var faktisk ikke nogen oplysninger om tortur. Og så vil jeg i øvrigt lige tillade mig at gribe tilbage, for man er jo så interesseret i tekster – og der taler jeg om hr. Holger K. Nielsen. Dokumentet fra den 18. januar – og det står altså på side 8 i redegørelsen – indeholder oplysninger fra ambassaden i Washington om, at detainees afgjort vil blive behandlet i overensstemmelse med Genèvekonventionen. Det er jo stort set det stik modsatte af det, hr. Holger K. Nielsen stod og ævlede her.

Så man kan konstatere, at vi ikke havde nogen oplysninger af den art, som hr. Rune Lund nu har. De kommer senere – de kommer senere.

Rune Lund (EL):

O.k., men hvordan kan det så være, at jeg står her med en oversigt over avisartikler og menneskerettighedsrapporter, som dokumenterer tortur i starten af 2002 netop i Afghanistan?

Den 24. januar 2002, artikel i Politiken: Kritik af fangelejr i Afghanistan. Det er lige præcis Kandaharlejren, hvortil de 31 fanger blev udleveret den 18. marts.

Den 1. februar 2002: Amnesty International udsender offentlig udtalelse, hvor de også nævner forholdene i Kandaharlejren.

Den 11. februar 2002, Washington Post: artikel om det samme.

Den 11. februar 2002: også en artikel i Los Angeles Times, hvor Kandaharlejren bliver nævnt.

Den 12. februar, Berlingske Tidende – det må jo nærmest være et slags hoforgan for udenrigsministeren: USA beskyldes for vold mod fanger. Her nævnes Kandaharlejren også.

Politiken den 13. februar: Afghanske fanger fik tæsk.

I slutningen af januar 2002 var der også de meget kendte billeder fra Guantánamolejren, som jeg står med her, og som udenrigsministeren måske ikke kan se nede fra sin pult, men det er de kendte billeder af fanger i orange dragter, der er kneblet for munden og har briller for øjnene.